

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315210558
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5315210558.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci žalobkyne Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. XXX, zastúpenej STEHURA & partners, v.o.s., so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO: 47 246 863, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 3.126,86 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 10C/304/2015-110 zo dňa 14.06.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1) Okresný súd Čadca pôvodne vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 10C/304/2015-49 zo dňa 14.09.2017 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3.126,86 eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.126,86 eur od 08.12.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko vyhovel v celom rozsahu jej žalobe, ktorou sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia titulom úverových zmlúv č. 8500007954 a č. 8500007955 zo dňa 27.10.2011 nakoľko tieto vyhodnotil ako bezúročné a bez poplatkov z dôvodu uvedenia zlej výšky RPMN (ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Bezdôvodné obohatenie považoval za úmyselné, pri ktorom je premlčacia doba 10 rokov, nakoľko žalovaný dlhodobu poskytuje spotrebiteľské úvery, v ktorých úmyselne uvádza nesprávnu výšku RPMN aj napriek predošlej judikatúre Najvyššieho súdu SR, ako aj Súdneho dvora EÚ. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 9Co/279/2018-80 zo dňa 31.01.2019 tak, že ho zrušil a vrátil na ďalšie konanie, pretože zo strany odvolacieho súdu nebolo možné preskúmať postup súdu prvej inštancie pri posúdení vznesenej námietky premlčania. Nebolo preukázané, že by v čase uzavretia zmlúv existoval úmysel žalovaného, ktorý by smeroval k bezdôvodnému obohateniu sa, pričom samotný fakt, že otázka nesprávnej výšky RPMN bola prejednaná inými súdmi, nemôže automaticky svedčiť o úmysle žalovaného. Následne súd prvej inštancie opätovne vec prejednal a žalobe ako dôvodnej v celom rozsahu vyhovel, keď predmetné zmluvy o revolvingovom úvere považoval za bezúročné a bez poplatkov, a preto žalovaný je povinný z nich vrátiť všetko, čo od žalobkyne prijal bez právneho dôvodu. Pokiaľ zmluva neobsahuje náležitosť vymedzenú v ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. Úver sa považuje podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov aj v prípade, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne RPMN, čo je daný prípad. V zmluve bola dojednaná RPMN úveru 70,02 % (resp. 70,01 %), ročná úroková

sadzba úveru 70,02 % (resp. 70,01 %) a priemerná RPMN za úver 45,11 %. Mal preukázané, že pri sume 1.284,25 eur ako sume úveru, ktorá bola žalobkyni skutočne poskytnutá a pri 42 splátkach v sume 80,37 eur mesačne, predstavuje RPMN až 92,98 %. Pri sume 924,77 eur a pri 42 splátkach v sume 57,89 eur mesačne predstavuje RPMN až 92,97 %. Uvedené údaje preto považoval za nesprávne. Ak žalovaný poskytol žalobkyni celkovo finančné prostriedky vo výške 3.376,58 eur a žalobkyňa mu zaplatila celkovo sumu 6.503,44 eur, vyplýva z toho, že žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu 3.126,86 eur. Uplatnený nárok (v žalobe podanej dňa 08.12.2015) na vydanie bezdôvodného obohatenia za uhradené splátky od 13.12.2013 do novembra 2015 považoval za podaný včas, t. j. pred uplynutím subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, keďže žalobkyňa mohla najneskoršie uplatniť nárok pokiaľ ide o prvú splátku dňa 13.12.2015. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z úspechu žalobkyne v spore.

2) Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu, podal odvolanie žalovaný, ktorý považoval závery súdu prvej inštancie o dôvodnosti nároku žalobkyne za predčasné a založené na neúplných a nesprávnych skutkových záveroch a na nesprávnom právnom posúdení. Dôvodil tým, že v konaní nebol vykonaný žiadny zákonný dôkaz o hodnote RPMN. Pre určenie tejto hodnoty sú rozhodujúce ustanovenia § 2 písm. i), § 9 ods. 2 písm. j), § 19 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré ani jedno ustanovenie nebolo použité. V konaní preto nebol vykonaný žiadny relevantný dôkaz o tom, že RPMN je určená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Namietal aj zjavný rozpor medzi odôvodnením rozsudku v bode 18 a výrokom, nakoľko je nepreskúmateľné, ako súd dospel k sume 3.126,86 eur ak súčet sumy 1.017,42 eur a 1.418,24 eur je spolu 2.435,66 eur. Súd prvej inštancie sa nevyporiadal s námietkou žalovaného ohľadne úrokov z omeškania - odôvodnenie rozsudku nemá žiadne ustanovenie či záver, že by sa súd s týmto zaoberal, čím boli porušené princípy spravodlivého súdneho konania. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobu zamietol.

3) K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadrila žalobkyňa, ktorá považovala napadnuté rozhodnutie za vecne správne. Súd prvej inštancie predmetnú vec vecne správne posúdil a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym právnym zisteniam, pričom sa správne zameril na to, či je nárok premlčaný, v ktorej súvislosti poukázala na svoje predošlé vyjadrenie predložené dňa 10.04.2019, kde podrobne vyčíslila, že žalovaná suma nemôže byť premlčaná, a preto žiadala odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

4) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5) Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania zo spisového materiálu, ako aj zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie, ktorý posudzoval, či nárok žalobkyne, ktorým sa od žalovaného domáhala vydania bezdôvodného obohatenia z úverových zmlúv č. 8500007954 a č. 8500007955 uzavretých dňa 31.10.2011, je dôvodný. V rámci tohto posúdenia nakoniec súd prvej inštancie dospel k záveru o jeho dôvodnosti, keďže poskytnuté úvery považoval za bezúročné a bezodplatné z dôvodu zistenia, že v predmetných zmluvách bola uvedená nesprávna výška RPMN, ktorá mala rovnaký následok ako jej neuvedenie v spotrebiteľskej zmluve. Žalovaný tento záver v odvolaní rozporoval majúc za to, že v konaní nebol vykonaný žiadny dôkaz o tom, že RPMN je určená nesprávne. Odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností, ako aj záverov prvoinštančného súdu dospel k tomu, že tento v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie a vo veci samej dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil, a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Nadväzne na jednotlivé tvrdenia žalovaného v odvolaní sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nesprávnej výške RPMN. V konaní bolo preukázané (a žalobca nerozporoval), že žalobkyni bola na základe zmluvy o úvere č. 8500007954 v skutočnosti vyplatená suma 1.284,25 eur aj napriek dohodnutej sume, ktorá mala byť podľa zmluvy vyplatená vo výške 1.500,- eur. Obdobne to bolo aj v prípade zmluvy o úvere č. 8500007955, v prípade ktorej z nej žalovaný plnil žalobkyni len sumu 924,77 eur napriek dohodnutej 1.080,- eur. Vyplatenie uvedených súm v zníženej výške bolo spôsobené tým, že žalobca si na sumu, ktorá mala byť poskytnutá zo zmluvy o úvere č. 8500007955, započítal v zmysle bodu 8. Zmluvy (Dohody o poskytnutí služby) poplatok vo výške 155,23 eur za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru a pri zmluve o úvere č. 8500007954 si započítal v zmysle bodu 8. Zmluvy (Dohody o poskytnutí služby) poplatok vo výške 215,75 eur za poskytnutie služby

spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru. Žalobkyni tak bola poskytnutá v skutočnosti nižšia suma, o akú požiadala, avšak splácať musela sumu, ktorá bola zmluvne dohodnutá. Takéto poplatky zvyšujú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa a musia byť zahrnuté do výpočtu RPMN, a to v súlade s vymedzením nákladov v ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. Poplatky neboli v danom prípade započítané ako náklad pri výpočte RPMN do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom a týmto spôsobom došlo k nesprávnemu výpočtu RPMN. V dôsledku toho je v zmluve uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa (v nižšej než skutočnej výške), čím žalovaný úmyselne vyvolal dojem výhodnosti úveru, čo mohlo mať bezpochyby vplyv na správanie spotrebiteľa pri výbere úverového produktu.

6) Vzhľadom na uvedené a s tým spojený následok v podobe úveru bez úrokov a bez poplatkov súd prvej inštancie správne rozhodol, že žalovaný je povinný vrátiť rozdiel medzi sumou, ktorú žalobkyňa žalovanému zaplatila a plnením, ktoré žalovaný žalobkyni poskytol.

7) Žalobkyňa v skutočnosti čerpala zo zmluvy o úvere č. 8500007955, po odpočítaní poplatku, sumu 924,77 eur a následne sumu z revolvingu 488,80 eur (1.080,- eur - 155,23 + 488,80 eur), t. j. spolu 1.413,57 eur a zo zmluvy o úvere č. 8500007954, po odpočítaní poplatku, čerpala sumu 1.284,24 eur a následne sumu z revolvingu 678,76 eur (1.500,- eur - 215,75 eur + 578,76 eur), t. j. spolu 1.963,01 eur. Žalobkyni žalovaný celkovo poskytol finančné prostriedky vo výške 3.376,58 eur (1.413,57 eur + 1.963,01 eur).

8) Žalobkyňa zaplatila žalovanému zo zmluvy o úvere č. 8500007955 od 17.01.2012 do 13.11.2013 sumu 1.331,46 eur (21 splátok á 57,87 + 1 splátka vo výške 58,30 eur + 1 splátka vo výške 57,89 eur). Od 13.12.2013 do 10.06.2015 sumu 1.099,53 eur (19 splátok á 57,87 eur) a od júla 2015 do novembra 2015 mu uhradila 289,35 eur (5 splátok á 57,87 eur). Spolu od 13.12.2013 do 11/2015 uhradila sumu 1.388,88 eur. Celkovo sumu 2.720,34 eur (1.331,46 eur + 1.099,53 eur + 289,35 eur).

9) Zo zmluvy o úvere č. 8500007954 žalobkyňa zaplatila žalovanému od 17.01.2012 do 13.11.2013 sumu 1.888,10 eur (22 splátok á 80,37 eur + 1 splátka vo výške 80,96 eur + 1 splátka vo výške 39 eur). Od 13.12.2013 do 10.06.2015 sumu 1.493,15 eur (18 splátok á 80,37 eur + 1 splátka vo výške 46,49 eur) a od júla 2015 do novembra 2015 sumu 401,85 eur (5 splátok á 80,37 eur). Spolu od 13.12.2013 do 11/2015 uhradila sumu 1.895,- eur. Celkovo sumu 3.783,10 eur (1.888,10 eur + 1.493,15 eur + 401,85 eur).

10) Žalobkyňa dokopy z oboch zmlúv od 13.12.2013 do 11/2015 žalovanému uhradila sumu 3.283,88 eur (1.388,88 eur + 1.895,- eur), pričom celkovo zaplatila sumu 6.503,44 eur s tým, že žalovaný jej poskytol finančné prostriedky vo výške 3.376,58 eur, a preto bolo dôvodným vyhovieť nároku žalobkyne, ktorým sa domáhala zaplata bezdôvodného obohatenia vo výške 3.126,86 eur.

11) Pokiaľ žalobkyňa dňa 08.12.2015 uplatnila na súde nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, jej nárok nemožno považovať za premlčaný. Žalobkyni vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých spotrebiteľských úverov za obdobie v tzv. dvojročnej subjektívnej lehote kedy plnila na základe spotrebiteľských zmlúv, a to od 08.12.2015 späť do 13.12.2013.

12) Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie správne žalobkyni priznal aj 5,05 % ročný úrok z omeškania zo žalovanej sumy od 08.12.2015 do zaplata. Pre priznanie úroku z omeškania ako sankčného nároku je rozhodné, kedy sa žalovaný dostal s vrátením bezdôvodného obohatenia do omeškania. V zmysle ust. § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie požiadal. Aj napriek tomu, že žalobkyňa vyzvala výzvou zo dňa 14.08.2015 žalovaného na plnenie, nárok si uplatnila až od podania žaloby. Nakoľko sa žalovaný nezaplata žalovanej sumy dostal do omeškania, žalobkyni vzniklo v zmysle ust. § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo domáhať sa voči žalovanému aj úrokov z omeškania vo výške, ktorá je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. Z. z.

13) Odvolací súd neuznajúc dôvodnosť právnej argumentácie žalovaného, konštatujúc vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, rozsudok, vrátane výroku o trovách konania, ako vecne správny potvrdil.

14) O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni, ktorá bola úspešná v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

15) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).